

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2008 m. rugsėjo 24 d.*

Byloje T-45/06

Reliance Industries Ltd, įsisteigusi Mumbajuje (Indija), atstovaujama solicitorių I. MacVay, S. Ahmed ir QC R. Thompson bei baristerio K. Beal,

pareiškėja,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą J.-P. Hix, padedamo advokato G. Berrisch,

ir

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą N. Khan ir P. Stancanelli,

atsakoves,

* Proceso kalba: anglų.

dėl prašymų panaikinti:

- 2005 m. gruodžio 1 d. Komisijos pranešimą apie kompensacinių priemonių, taikomų tam tikram importuojamam polietileno tereftalatui, kurio kilmės šalis yra Indija, galiojimo pabaigos peržiūrą (OL C 304, p. 4),

- 2005 m. gruodžio 1 d. Komisijos pranešimą apie antidempingo priemonių, taikomų Indijos, Indonezijos, Korėjos Respublikos, Malaizijos, Taivano ir Tailando kilmės tam tikro polietileno tereftalato importui, galiojimo pabaigos peržiūros inicijavimą ir apie dalinę tarpinę antidempingo priemonių, taikomų Korėjos Respublikos ir Taivano kilmės tam tikro polietileno tereftalato importui, peržiūrą (OL C 304, p. 9),

- 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2603/2000, įvedantį galutinį kompensacinį muitą ir galutinai surenkantį laikinąjį muitą, įvestą tam tikram importuojamam Indijos, Malaizijos ir Tailando kilmės polietileno tereftalatui, ir nutraukiantį antisubsidinę procedūrą dėl tam tikro Indonezijos, Korėjos Respublikos ir Taivano kilmės polietileno tereftalato importo (OL L 301, p. 1), 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2604/2000, nustatantį galutinį antidempingo muitą ir galutinai surenkantį laikinąjį muitą, taikomą tam tikro polietileno tereftalato, kurio kilmės šalys Indija, Indonezija, Malaizija, Korėjos Respublika, Taivanas ir Tailandas, importui (OL L 301, p. 21) ir 2000 m. lapkričio 29 d. Komisijos sprendimą 2000/745/EB, kuriuo įsipareigojama dėl antidempingo ir antisubsidinių veiksmų, susijusių su kai kurių rūšių polietileno tereftalato (PET), kurio kilmės šalys yra Indija, Indonezija, Malaizija, Korėjos Respublika, Taivanas ir Tailandas, importu (OL L 301, p. 88), kiek šie teisės aktai gali būti taikomi ieškovei po 2005 m. gruodžio 1 d.,

- subsidiariai – 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 56, 1996, p. 1) 11 straipsnio 2 dalį ir 1997 m. spalio 6 d. Tarybos Reglamento (EB) Nr. 2026/97 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 288, p. 1) 18 straipsnio 1 dalį,

EUROPOS BENDRIJŲ
PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė M. E. Martins Ribeiro (pranešėja), teisėjai N. Wahl ir A. Dittrich,

posėdžio sekretorė C. Kristensen, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2007 m. gruodžio 13 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

Pasaulio prekybos organizacijos susitarimai dėl antidempingo ir dėl antisubsidijų

¹ Pasaulio prekybos organizacijos (toliau – PPO) steigimo sutarties 1A priede nurodytos Sutarties dėl 1994 m. bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VI straipsnio

įgyvendinimo (OL L 336, p. 103, toliau – susitarimas dėl antidempingo) 11 straipsnio 3 dalyje nustatyta:

„<...> bet koks galutinio antidempingo maito taikymas turi būti nutrauktas ne vėliau kaip po penkerių metų nuo jo įvedimo dienos <...>, jeigu peržiūros metu, kurią institucijos inicijavo iki tos dienos savo pačių iniciatyva arba esant tinkamai motyvuotam prašymui, kurį, likus pakankamai laiko iki tos dienos, kai baigiasi maito galiojimas, pateikė vietinė pramonė pati arba prašymas buvo pateiktas jos vardu, institucijos nenustato, kad, panaikinus maitą, tikriausiai toliau būtų vykdomas arba vėl atsirastų dempingas ir žala. Maitas gali galioti, kol gaunamas tokios peržiūros rezultatas.“

- 2 Be to, PPO steigimo sutarties 1A priede nurodytos 1994 m. Sutarties dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių (OL L 336, toliau – susitarimas dėl antisubsidijų) 21 straipsnio 3 dalyje nustatyta:

„<...> bet koks galutinio kompensacinio maito taikymas turi būti nutrauktas ne vėliau kaip po penkerių metų nuo jo įvedimo dienos <...>, jeigu peržiūros metu, kurią institucijos inicijavo iki tos dienos savo pačių iniciatyva arba esant tinkamai motyvuotam prašymui, kurį, likus pakankamai laiko iki tos dienos, kai baigiasi maito galiojimas, pateikė vietinė pramonė pati arba prašymas buvo pateiktas jos vardu, institucijos nenustato, kad, panaikinus maitą, tikriausiai toliau būtų vykdomas arba vėl atsirastų subsidijavimas ir žala. Maitas gali galioti, kol gaunamas tokios peržiūros rezultatas.“ (Neoficialus vertimas)

Pagrindinis reglamentas dėl antidempingo

- 3 Ginčo atsiradimo momentu galiojusios redakcijos 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 56, 1996, p. 1, toliau – pagrindinis reglamentas dėl antidempingo) 8 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Tyrimai gali būti nutraukti nenustatant laikinųjų arba galutinių muitų, priėmus bet kurio eksportuotojo savanorišką išsipareigojimą peržiūrėti savo kainas arba nutraukti eksportą dempingo kainomis į nagrinėjamą vietovę tokiu būdu, kad Komisija pasikonsultavusi įsitikina, jog žalingas dempingo poveikis bus pašalintas <...>“

- 4 Pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Galutinė antidempingo priemonė baigia galioti praėjus penkeriems metams nuo sprendimo ją taikyti įsigaliojimo dienos arba penkeriems metams nuo paskutinės dempingą ir jo žalą nagrinėjusios peržiūros užbaigimo dienos, jeigu peržiūros metu nebuvo nustatyta, kad priemonei baigus galioti bus labai tikėtina, jog dempingas ir žala tęsis arba pasikartos. Peržiūra dėl priemonės pratęsimo pradedama Komisijos arba Bendrijos gamintojų iniciatyva, ir tokia priemonė galioja iki peržiūros pabaigos.

Peržiūra dėl priemonės pratęsimo pradedama, jeigu prašyme pateikiami pakankami įrodymai, kad priemonei nustojus galioti bus labai tikėtina, jog dempingas ir žala tęsis arba pasikartos. <...>

<...>

Pranešimas apie artėjančią priemonės galiojimo pabaigą atitinkamu metu skelbiamas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* paskutiniais priemonės taikymo laikotarpio metais, kaip apibrėžta šioje dalyje. Po to, ne vėliau kaip likus trims mėnesiams iki minėto penkerių metų laikotarpio pabaigos, Bendrijos gamintojai turi teisę pateikti prašymą dėl peržiūros pagal šio straipsnio 2 dalies nuostatas. Taip pat pagal šios dalies nuostatas skelbiamas ir pranešimas apie faktišką priemonių galiojimo pabaigą.“

- 5 Pagal pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 6 dalį „peržiūras pagal šį straipsnį inicijuoja Komisija, pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu“.

- 6 Pagrindinio reglamento dėl antidempingo 18 konstatuojamojoje dalyje pabrėžta, jog „būtina numatyti, kad šios (antidempingo) priemonės nustoją galioti po penkerių metų, nebent peržiūros metu būtų išsiaiškinta, kad jas reikia tęsti“.

Pagrindinis reglamentas dėl antisubsidijų

- 7 1997 m. spalio 6 d. Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 2026/97 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 288, p. 1, toliau – pagrindinis reglamentas dėl antisubsidijų) 13 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„(Antisubsidijų) tyrimai gali būti nutraukti neįvedant laikinųjų arba nuolatinių muitų, jeigu gaunamas savanoriškas įsipareigojimas, pagal kurį:

- a) kilmės ir (arba) eksportuojanti valstybė sutinka nutraukti ar apriboti subsidiją arba imtis kitų priemonių dėl jos poveikio; arba

- b) bet kuris eksportuotojas įsipareigoja peržiūrėti savo kainas arba nutraukti eksportą, kuriam naudos teikia kompensuotos subsidijos, į aptariamą vietovę tokiu būdu, kad Komisija pasitarusi įsitikina, jog žalingas subsidijų poveikis bus pašalintas. Kaina pagal tokį įsipareigojimą pakeliama taip, kad suma būtų ne didesnė nei reikalinga kompensuotinių subsidijų dydžiui atlyginti, bet mažesnė nei kompensuotinių subsidijų dydis, jeigu tokios mažesnės sumos pakanka atitaisyti žalą Bendrijos pramonei.“

8 Pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnyje nustatyta:

„1. Nuolatinė kompensacinė priemonė baigia galioti praėjus penkeriems metams nuo jos įvedimo dienos arba penkeriems metams nuo paskutinės subsidijavimo ir jo žalą nagrinėjusios peržiūros užbaigimo dienos, jeigu peržiūros metu nebuvo nustatyta, kad priemonei baigus galioti bus labai tikėtina, jog subsidijavimas ir žala tęsis arba

pasikartos. Peržiūra dėl priemonės pratęsimo pradedama Komisijos iniciatyva arba Bendrijos gamintojų (arba jų vardu pateiktu) prašymu ir, kol bus baigta peržiūra, tokia priemonė galioja toliau.

2. Peržiūra dėl priemonės galiojimo pratęsimo pradedama, jeigu prašyme pateikiama pakankamai įrodymų, kad priemonei nustojus galioti bus labai tikėtina, jog subsidijavimas ir žala tęsis arba pasikartos. <...>

<...>

4. Pranešimas apie artėjančią priemonės galiojimo pabaigą skelbiamas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* reikiamu metu paskutiniais priemonės taikymo laikotarpio metais, kaip nurodyta šiame straipsnyje. Po to, ne vėliau kaip likus trims mėnesiams iki minėto penkerių metų laikotarpio pabaigos, Bendrijos gamintojai turi teisę pateikti peržiūros prašymą pagal šio straipsnio 2 dalies nuostatas. Taip pat pagal šį straipsnį skelbiamas ir pranešimas apie tikrąją priemonių galiojimo pabaigą.“

- 9 Pagal pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 22 straipsnio 2 dalį „peržiūras pagal 18 (straipsnį) <...> inicijuoja Komisija, pasitarusi su Patariamuoju komitetu“.
- 10 Pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 22 konstatuojamojoje dalyje pabrėžta, jog „būtina numatyti, kad šios (antisubsidijų) priemonės nustoja galioti praėjus penkeriems metams, nebent peržiūros metu būtų išsiaiškinta, kad jas reikia tęsti“.

Ginčo aplinkybės

- 11 Ieškovė *Reliance Industries Ltd* yra pagal Indijos teisę įsteigta bendrovė, gaminanti polietileno tereftalatą (PET).

- 12 2000 m. lapkričio 27 d. Taryba priėmė Reglamentą (EB) Nr. 2603/2000, įvedantį galutinį kompensacinį muitą ir galutinai surenkantį laikinąjį muitą, įvestą tam tikram importuojamam Indijos, Malaizijos ir Tailando kilmės polietileno tereftalatui, ir nutraukiantį antisubsidinę procedūrą dėl tam tikro Indonezijos, Korėjos Respublikos ir Taivano kilmės polietileno tereftalato importo (OL L 301, p. 1).

- 13 2000 m. lapkričio 27 d. Taryba taip pat priėmė Reglamentą (EB) Nr. 2604/2000, nustatantį galutinį antidempingo muitą ir galutinai surenkantį laikinąjį muitą, taikomą tam tikro polietileno tereftalato, kurio kilmės šalys Indija, Indonezija, Malaizija, Korėjos Respublika, Taivanas ir Tailandas, importui (OL L 301, p. 21).

- 14 Per procedūrą, vykusią iki Reglamentų Nr. 2603/2000 ir 2604/2000 priėmimo, ieškovė išsipareigojo Komisijai peržiūrėti savo kainas pagal pagrindinio reglamento dėl antidempingo 8 straipsnio 1 dalį ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 13 straipsnio 1 dalį. Be to, ji neprieštaravo, kad jos išsipareigojimas būtų „vykdomas pagal pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 (straipsnio) 2 (dalies) <...> ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 (straipsnio) 1 ir 2 dalies nuostatas“.

- 15 2000 m. lapkričio 29 d. Komisija priėmė Sprendimą 2000/745/EB, patvirtinanti įsipareigojimus, susijusius su antidempingo ir antisubsidijų tyrimo procesais dėl Indijos, Indonezijos, Malaizijos, Korėjos Respublikos, Taivano ir Tailando kilmės polietileno tereftalato (PET) importo (OL L 301, p. 88).
- 16 Reglamentai Nr. 2603/000 ir 2604/2000 bei Sprendimas 2000/745 buvo paskelbti 2000 m. lapkričio 30 d. *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*. Pagal Reglamento Nr. 2603/2000 6 straipsnį, Reglamento Nr. 2604/2000 4 straipsnį ir Sprendimo 2000/745 2 straipsnį jie įsigaliojo rytojaus dieną po paskelbimo, t. y. 2000 m. gruodžio 1 dieną.
- 17 2005 m. kovo 2 d. Komisija, remdamasi pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalimi ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 4 dalimi, *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė pranešimą apie tam tikrų antidempingo ir kompensacinių priemonių galiojimo pabaigą (OL C 52, p. 2). Pranešimas buvo susijęs būtent su Reglamentais Nr. 2603/2000 ir 2604/2000 bei Sprendimu 2000/745. Šiame pranešime Komisija priminė, kad jei nebus inicijuota šių priemonių peržiūra, jų galiojimas baigsis 2005 m. gruodžio 1 dieną. Prašymai peržiūrėti Komisijai turėjo būti pateikti likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki atitinkamų priemonių galiojimo pabaigos.
- 18 2005 m. rugpjūčio 30 d. *Polyethylene Terephthalate (PET) Committee of Plastics Europe*, veikdama gamintojų, kurie tiekia didžiąją dalį – apie 90 % – viso Bendrijoje pagaminamo tam tikrų rūšių PET, vardu, pateikė prašymą dėl peržiūros.

19 2005 m. gruodžio 1 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* Komisija paskelbė pranešimą apie kompensacinių priemonių, taikomų tam tikram importuojamam polietileno tereftalatui, kurio kilmės šalis yra Indija, galiojimo pabaigos peržiūrą (OL C 304, p. 4) bei pranešimą apie antidempingo priemonių, taikomų Indijos, Indonezijos, Korėjos Respublikos, Malaizijos, Taivano ir Tailando kilmės tam tikro polietileno tereftalato importui, galiojimo pabaigos peržiūros inicijavimą ir apie dalinę tarpinę antidempingo priemonių, taikomų Korėjos Respublikos ir Taivano kilmės tam tikro polietileno tereftalato importui, peržiūrą (OL C 304, p. 9) (toliau abu kartu – skundžiami pranešimai apie peržiūrą). Skundžiami pranešimai apie peržiūrą susiję su Reglamentais Nr. 2603/2000 ir 2604/2000 bei Sprendimu 2000/745.

20 2006 m. sausio 31 d. laišku ieškovė Komisijai pranešė apie susirūpinimą dėl datos, kurią buvo paskelbti pranešimai apie peržiūrą:

„Pagal PPO reikalavimus <...> antidempingo priemonės ir kompensacinės priemonės baigia galioti ne vėliau kaip po penkerių metų nuo jų nustatymo datos, jei jų galiojimas nebus pratęstas iki jų galiojimo pabaigos inicijavus peržiūrą. Atitinkamos Bendrijos teisės nuostatos turi būti aiškinamos laikantis PPO reikalavimų. Tačiau baigiantis PET antidempingo priemonių ir kompensacinių priemonių galiojimui, Europos Sąjunga ketina pradėti peržiūros procedūrą tą dieną, kai baigiasi minėtų priemonių galiojimas (t. y. 2005 m. gruodžio 1 d.), o ne iki šios datos (t. y. ne vėliau kaip 2005 m. lapkričio 30 d.), kaip nustatyta PPO reikalavimuose, kad dėl to tariamai būtų pratęstas atitinkamų reglamentų galiojimas neatsižvelgiant į PPO nustatytus reikalavimus.“

21 2006 m. vasario 3 d. laišku Komisija atsakė, kad aptariamoms peržiūros pradėtos „visiškai laikantis (pagrindinio reglamento dėl antidempingo) 11 straipsnio 2 dalies ir (pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų) 18 straipsnio“.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 22 Ši ieškinį Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai ieškovė pateikė 2006 m. vasario 13 dieną.
- 23 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu Pirmosios instancijos teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį. Nebuvo imtasi jokių Procedūros reglamento 64 straipsnyje nurodytų proceso organizavimo priemonių.
- 24 2007 m. lapkričio 15 d. laišku ieškovė Pirmosios instancijos teismui pateikė 2007 m. balandžio 12 d. PPO apeliacinio organo ataskaitą, susijusią su antidempingo priemonių, taikytų Argentinos kilmės vamzdžių gaminiams, naudojamiems naftos telkiniuose, galiojimo pabaigos peržiūra (WT/DS268/AB/RW). Šis dokumentas buvo pridėtas prie bylos ir perduotas Tarybai bei Komisijai.
- 25 Per 2007 m. gruodžio 13 d. posėdį išklaudytos žodinės šalių pastabos ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus.
- 26 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti skundžiamus pranešimus apie peržiūrą,

- jei Pirmosios instancijos teismas mano esant reikalinga ar tinkama, panaikinti Reglamentą Nr. 2603/2000, Reglamentą Nr. 2604/2000 ir Sprendimą 2000/745 tiek, kiek jie gali būti jai taikomi po 2005 m. gruodžio 1 dienos,

- jei Pirmosios instancijos teismas nuspręstų kitaip, nei mano ieškovė, t. y. kad tinkamai aiškinamų pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalies ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalies prasmė skiriasi nuo susitarimo dėl antidempingo 11 straipsnio 3 dalies ir (arba) susitarimo dėl antisubsidijų 21 straipsnio 3 dalies, panaikinti minėtas pagrindinių reglamentų nuostatas,

- priteisti iš Tarybos ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

27 Taryba Pirmosios instancijos teismo prašo:

- paskelbti ieškinį nepriimtinu tiek, kiek jis pareikštas prieš ją,

- atmesti ieškovės papildomai pareikštą prieštaravimą dėl pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalies ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalies priimtumo bei jos prašymą panaikinti šias nuostatas,

- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

28 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti ieškinį,

- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl priimtino

Dėl reikalavimo panaikinti skundžiamus pranešimus apie peržiūrą ir dėl jų ryšio su Taryba

Šalių argumentai

29 Taryba ir Komisija neprieštarauja, kad skundžiami pranešimai apie peržiūrą yra skundžiami aktai pagal EB 230 straipsnį. Tačiau kadangi skundžiami pranešimai apie peržiūrą yra Komisijos priimti aktai, jos teigia, kad ieškinys yra nepriimtinas tiek, kiek jis susijęs su Taryba.

30 Per posėdį Taryba taip pat pareiškė, kad 2007 m. vasario 22 d. ji priėmė Reglamentą (EB) Nr. 192/2007, nustatantį galutinį antidempingo muitą tam tikram Indijos, Indonezijos, Malaizijos, Korėjos Respublikos, Tailando ir Taivano kilmės importuojamam polietileno tereftalatui (PET) pasibaigus priemonių galiojimo termino peržiūrai ir dalinei tarpinei peržiūrai pagal pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 ir 3 dalis (OL L 59, p. 1) ir Reglamentą (EB) Nr. 193/2007, nustatantį galutinį kompensacinį muitą Indijos kilmės importuojamam polietileno tereftalatui (PET) pasibaigus priemonių galiojimo termino peržiūrai pagal pagrindinio reglamento dėl

antisubsidijų 18 straipsnį (OL L 59, p. 34). Ieškovė nebesuinteresuota prašyti panaikinti pranešimus apie peržiūrą, nes ji nepateikė ieškinio dėl minėtų reglamentų, kurie per tą laiką tapo galutiniais, panaikinimo.

31 Ieškovė teigia, kad ji gali teikti ieškinį kaip skundžiamų aktų adresatas arba kaip tiesiogiai ir konkrečiai su šiais aktais susijęs operatorius (2002 m. vasario 28 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *BSC Footwear Supplies ir kt. prieš Tarybą*, T-598/97, Rink. p. II-1155, 45 punktas).

32 Kalbėdama apie tariamai prarastą suinteresuotumą pareikšti ieškinį, ieškovė pabrėžia, kad ši nepriimtino pagrindą Taryba iškėlė tik per posėdį, ir teigia, jog bet kuriuo atveju ji tebeturi tikslą, kad skundžiamieji pranešimai apie peržiūrą būtų panaikinti.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

— Dėl ieškovės suinteresuotumo pareikšti ieškinį

33 Reikia priminti, kad suinteresuotumo pareikšti ieškinį nebuvimas yra su viešąja tvarka susijęs nepriimtino pagrindas, kurį Bendrijos teismas gali nagrinėti savo iniciatyva (žr. 2004 m. rugsėjo 28 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *MCI prieš Komisiją*, T-310/00, Rink. p. II-3253, 45 punktą ir ten nurodytą teismo praktiką).

34 Taip pat reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką fizinio ar juridinio asmens pareikštas ieškinys dėl panaikinimo priimtinas tik tuo atveju, jei ieškovas yra suinteresuotas, kad ginčijamas aktas būtų panaikintas (žr. minėto sprendimo *MCI prieš Komisiją* 33 punktą ir ten nurodytą teismo praktiką).

- 35 Atsižvelgiant į ieškinio dalyką, ieškovo suinteresuotumas pareikšti ieškinį teisme turi egzistuoti jį pareiškiant, nes kitu atveju ieškinys nebūtų priimtinas. Šis ginčo dalykas, kaip ir suinteresuotumas pareikšti ieškinį teisme, turi išlikti iki teismo sprendimo priėmimo dienos, nes tai reiškia, jog bylos baigtis gali būti naudinga ieškinį pareiškusiai šaliai, antraip nebūtų reikalinga priimti sprendimą (2007 m. birželio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Wunenburger prieš Komisiją*, C-362/05 P, Rink. p. I-4333, 42 punktas; taip pat šiuo klausimu žr. 2005 m. spalio 17 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *First Data ir kt. prieš Komisiją*, T-28/02, Rink. p. II-4119, 35–38 punktus).
- 36 Taigi, jeigu ieškovo suinteresuotumas pareikšti ieškinį teisme išnyksta vykstant procesui, Pirmosios instancijos teismo sprendimas dėl bylos esmės negali būti jam naudingas (35 punkte minėto sprendimo *Wunenburger prieš Komisiją* 43 punktas).
- 37 Šiuo atveju reikia pabrėžti, pirma, kad skundžiamis pranešimai apie peržiūrą yra susiję su Reglamentais Nr. 2603/2000, Nr. 2604/2000 ir Sprendimu 2000/745/EB nustatytais priemonėmis ir, antra, kad ieškovė yra minėtuose aktuose nurodytus produktus gaminanti ir eksportuojanti įmonė. Vadovaujantis pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalimi ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalimi, priėmus skundžiamus pranešimus apie peržiūrą, peržiūros ir ieškovės eksportui įtakos darančios priemonės liko galioti iki tyrimo pabaigos, o jei nebūtų atliekama peržiūra, tos priemonės būtų nustojusios galioti praėjus penkeriems metams nuo jų priėmimo.
- 38 Galima daryti išvadą, kad ieškovė buvo suinteresuota pareikšti ieškinį, nes ginčijami sprendimai darė jai žalos (šiuo klausimu žr. 35 punkte minėto sprendimo *Wunenburger prieš Komisiją* 44 punktą ir ten nurodytą teismo praktiką).
- 39 Dar reiktų išnagrinėti, ar dėl po peržiūros priimtų ir per EB 230 straipsnio penktojoje pastraipoje nurodytą terminą ieškovės neapskųstų Reglamentų Nr. 192/2007 ir

Nr. 193/2007 neišnyko ieškovės interesas pareikšti ieškinį dėl skundžiamų pranešimų apie peržiūrą panaikinimo.

- 40 Šiuo klausimu visų pirma reikia konstatuoti, kad ginčo dalykas išliko, nes Reglamentais Nr. 192/2007 ir Nr. 193/2007 skundžiami pranešimai apie peržiūrą nebuvo oficialiai atšaukti (šiuo klausimu žr. 35 punkte minėto sprendimo *Wunenburger prieš Komisiją* 48 punktą).
- 41 Antra, reikia konstatuoti, kad skundžiamais pranešimais apie peržiūrą sukeltos teisinės pasekmės neišnyko priėmus Reglamentus Nr. 192/2007 ir 193/2007. Todėl reikia priminti, kad skundžiami pranešimai apie peržiūrą liko galioti iki Reglamentais Nr. 2603/2000, 2604/2000 ir Sprendimu 2000/745/EB nustatytų priemonių peržiūros pabaigos. Taigi minėtais reglamentais nustatytos naujos antidempingo ir kompensacinės priemonės neturi įtakos skundžiamų pranešimų apie peržiūrą teisinėms pasekmėms, sukeltoms iki Reglamentų Nr. 192/2007 ir Nr. 193/2007 įsigaliojimo 2007 m. vasario 28 d. (šiuo klausimu žr. 2005 m. gegužės 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-400/99, Rink. p. I-3657, 17 punktą).
- 42 Esant tokioms aplinkybėms, panaikinus skundžiamus pranešimus apie peržiūrą galėtų kilti ieškovei naudingos teisinės pasekmės, nes galimu Pirmosios instancijos teismo nustatytu neteisėtumu būtų galima grįsti galimą ieškinį dėl atsakomybės (šiuo klausimu žr. 1998 m. kovo 31 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Prancūzija ir kt. prieš Komisiją*, C-68/94 ir C-30/95, Rink. p. I-1375, 74 punktą).
- 43 Trečia, ieškovė taip pat yra suinteresuota prašyti panaikinti skundžiamus pranešimus apie peržiūrą, kad ateityje būtų galima išvengti šiuo atveju taip pat galimo neteisėtumo (šiuo klausimu žr. 35 punkte minėto sprendimo *Wunenburger prieš Komisiją* 50 punktą).

ir ten nurodytą teismo praktiką; 1995 m. rugsėjo 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Antillean Rice Mills ir kt. prieš Komisiją*, T-480/93 ir T-483/93, Rink. p. II-2305, 60 punktą). Svarbu pabrėžti, kad nurodytas neteisėtumas gali pasikartoti ateityje, nelygu aplinkybės, dėl kurių ieškovė pateikė ieškinį, nes pastaroji remiasi Komisijos padaryta teisės klaida aiškinant pagrindinius reglamentus dėl antidempingo ir dėl antisubsidijų atsižvelgiant į atitinkamas PPO sutarčių nuostatas (šiuo klausimu žr. 35 punkte minėto sprendimo *Wunenburger prieš Komisiją* 52 punktą).

- 44 Iš to, kas išdėstyta, galima daryti išvadą, kad ieškovė tebėra suinteresuota prašyti panaikinti skundžiamus pranešimus apie peržiūrą.

— Dėl ieškovės teisės teikti ieškinį

- 45 Kadangi skundžiamais pranešimais apie peržiūrą nėra skirti ieškovei, reikia išnagrinėti, ar pagal EB 230 straipsnio ketvirtąją pastraipą ieškovė yra tiesiogiai ir konkrečiai su jais susijusi.

- 46 Pirma, reikia konstatuoti, kad remiantis EB 230 straipsnio ketvirtąją pastraipa ieškovė yra susijusi tiesiogiai. Skundžiamais pranešimais apie peržiūrą iš tiesų daroma tiesioginė įtaka jos teisei padėčiai ir nepaliekama jokios vertinimo galios už jų įgyvendinimą atsakingoms nacionalinėms institucijoms (šiuo klausimu žr. 2000 m. rugsėjo 26 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Starway prieš Tarybą* T-80/97, Rink. p. II-3099, 61 punktą).

- 47 Antra, ieškovė taip pat yra konkrečiai susijusi pagal minėtą nuostatą, nes, kaip gamybos ir eksporto įmonė, per administracinę procedūrą prisiėmusi Komisijos vėliau patvirtintus įsipareigojimus, ji buvo nurodyta Reglamentuose Nr. 2603/2000 ir Nr. 2604/2000 bei Sprendime 2000/745, apie kuriuos kalbama skundžiamuose pranešimuose apie peržiūrą (šiuo klausimu žr. sprendimo 31 punkte minėto sprendimo *BSC Footwear Supplies ir kt. prieš Tarybą* 45 punktą ir ten nurodytą teismo praktiką).
- 48 Taigi ieškovė turi teisę pateikti ieškinį pagal EB 230 straipsnio ketvirtąją pastraipą.
- 49 Iš to, kas išdėstyta, galima daryti išvadą, kad ieškovės ieškinys dėl skundžiamų pranešimų apie peržiūrą yra priimtinas.

— Dėl su Taryba susijusių reikalavimų priimtimumo

- 50 Kadangi pagal pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 6 dalį ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 22 straipsnio 2 dalį skundžiamus pranešimus apie peržiūrą priėmė Komisija, reikia konstatuoti, kad šis ieškinys ta dalimi, kuria siekiama panaikinti šiuos pranešimus apie peržiūrą, yra priimtinas tik tiek, kiek jis susijęs su minėta institucija (šiuo klausimu žr. 2001 m. vasario 22 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Lamberts prieš Ombudsmeną ir Parlamentą*, T-209/00, Rink. p. II-765, 13–19 punktus).

- 51 Taigi ieškinys, kuriuo siekiama panaikinti skundžiamus pranešimus apie peržiūrą, yra nepriimtinas tiek, kiek jis susijęs su Taryba.

Dėl ieškinių priimtimumo, kiek jis susijęs su Reglamentų Nr. 2603/2000 ir Nr. 2604/2000, Sprendimo 2000/745 bei pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalies ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalies panaikinimu

Šalių argumentai

- 52 Taryba ir Komisija teigia, kad ieškinys nepriimtinas tiek, kiek juo siekiama panaikinti Reglamentus Nr. 2603/2000 ir Nr. 2604/2000, Sprendimą 2000/745 bei pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalį ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalį. Iš tikrųjų jis buvo pateiktas nesilaikant EB 230 straipsnio penktojoje pastraipoje nustatyto termino. Be to, pagal EB 230 straipsnio ketvirtąją pastraipą ieškovė nėra konkrečiai susijusi su pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalimi ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalimi.
- 53 Ieškovė visų pirma atkreipia dėmesį, kad Reglamentų Nr. 2603/2000 ir Nr. 2604/2000 galiojimas turėjo baigtis 2005 m. gruodžio 1 dieną. Skundžiamais pranešimais apie peržiūrą pratęstas atitinkamų reglamentų galiojimo laikotarpis, todėl ieškovė buvo priversta skųsti ir minėtų reglamentų galiojimo partęsimą (pagal analogiją žr. 2006 m. liepos 12 d. Pirmosios instancijos teismo Sprendimo *Ayadi prieš Tarybą*, T-253/02, Rink. p. II-2139, 77 punktą ir sprendimo *Hassan prieš Tarybą ir Komisiją*, T-49/04, nepaskelbta Rinkinyje, 53–59 punktus). Taigi ieškovė siekia ne panaikinti pačius

Reglamentus Nr. 2603/2000 ir Nr. 2604/2000, o tik jų keliamas pasekmes jos atžvilgiu po 2005 m. gruodžio 1 dienos. Taigi ieškinys negalėjo būti pateiktas prieš skundžiamų pranešimų apie peržiūrą paskelbimą.

54 Ieškovė taip pat pažymi, kad ji turi teisę pateikti ieškinį kaip skundžiamų aktų adresatė arba kaip tiesiogiai ir konkrečiai su visais ar kiekvienu iš šių aktų susijęs operatorius (31 punkte minėto sprendimo *BSC Footwear Supplies ir kt. prieš Tarybą* 45 punktas).

55 Galiausiai, kadangi ieškinys yra dėl tam tikrų pagrindinių reglamentų dėl antidempingo ir antisubsidijų nuostatų panaikinimo, ieškovė pažymi, kad ji pareiškė šį reikalavimą tik papildomai tam atvejui, jei dvi pirmosios jos pateikto esminio pagrindo dalys būtų atmetos.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

56 Remiantis nusistovėjusia teismų praktika terminas ieškiniui dėl panaikinimo pareikšti yra susijęs su viešąja tvarka ir nepriklauso nuo teisės subjektų ir teismų valios, nes buvo nustatytas siekiant užtikrinti teisinių situacijų aiškumą ir saugumą bei išvengti bet

kokios diskriminacijos ar savavališko traktavimo vykdant teisingumą (1997 m. sausio 23 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Coen*, C-246/95, Rink. p. I-403, 21 punktas; 1997 m. rugsėjo 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Mutual Aid Administration Services prieš Komisiją*, T-121/96 ir T-151/96, Rink. p. II-1355, 38 ir 39 punktai).

- 57 Pagal EB 230 straipsnio penktąją pastraipą ieškovė ieškiniui dėl panaikinimo pateikti turėjo dviejų mėnesių terminą, prie kurio pagal Pirmosios instancijos teismo Procedūros reglamento 102 straipsnio 2 dalį pridedamas papildomas visiems vienodas dešimties dienų terminas. Kadangi reikalavimuose nurodyti aktai buvo paskelbti Oficialiajame leidinyje, terminas ieškiniui pareikšti pagal minėto Procedūros reglamento 102 straipsnio 1 dalį skaičiuojamas nuo keturioliktos dienos, einančios po atitinkamų aktų paskelbimo, pabaigos.
- 58 Atsižvelgiant į atitinkamų aktų paskelbimo datą (žr. 3, 7 ir 16 punktus), 2006 m. vasario 13 d. pateiktas ieškiny s akivaizdžiai pareikštas per vėlai, todėl jis nepriimtinas, kiek juo siekiama panaikinti Reglamentus Nr. 2603/2000 ir 2604/2000, Sprendimą 2000/745, pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalį ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalį.
- 59 Ieškovė negali remtis 53 punkte nurodytu sprendimu *Hassan prieš Tarybą ir Komisiją*. Priešingai nei šioje byloje, Komisija, remdamasi specialiais įpareigojimais, byloje, kurioje buvo priimtas 53 punkte nurodytas sprendimas *Hassan prieš Tarybą ir Komisiją*, iš dalies pakeitė Tarybos reglamentą. Pirmosios instancijos teismas toje byloje nusprendė, kad laikantis EB 230 straipsnio penktojoje pastraipoje nustatyto termino pareikštas ieškiny s dėl Komisijos reglamento taip pat buvo priimtinas tiek, kiek juo siekta panaikinti ne originalios redakcijos Tarybos reglamentą, nes tokiu atveju ieškiny s būtų pateiktas pavėluotai, o Komisijos reglamentu iš dalies pakeistos redakcijos Tarybos reglamentą (53 punkte minėto sprendimo *Hassan prieš Tarybą ir Komisiją* 56 punktas). Tačiau šiuo atveju skundžiamais pranešimais apie peržiūrą nebuvo pakeisti nei Reglamentai Nr. 2603/2000 ir 2604/2000 ar Sprendimas 2000/745, nei juo labiau

pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalis ar pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalis.

60 Nuoroda į 53 punkte minėtą sprendimą *Ayadi prieš Tarybą* taip pat nėra tinkama. Toje byloje ieškovas siekė, kad būtų iš dalies panaikintas 2002 m. gegužės 27 d. Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 881/2002, nustatantis tam tikras specialias ribojančias priemones, taikomas tam tikriems asmenims ir subjektams, susijusiems su Usama bin Ladenu, Al-Qaida tinklu ir Talibanu, ir panaikinantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 467/2001, uždraudžiantį tam tikrų prekių ir paslaugų eksportą į Afganistaną, sustiprinantį skrydžių uždraudimą ir pratęsiantį Afganistano Talibano lėšų ir kitų finansinių išteklių įšaldymą (OL L 139, p. 9). Pirmosios instancijos teismas nagrinėjo, ar Reglamentas Nr. 881/2002, kuriuo pratęstas jau Reglamente Nr. 476/2001 nustatytas lėšų įšaldymas, yra paprastas patvirtinantis ir neskundžiamas, ar „naujas“ aktas, kurį ieškovas galėjo apskusti net per nustatytą terminą neapskundęs Reglamento Nr. 467/2001 (53 punkte minėto sprendimo *Ayadi prieš Tarybą* 70 ir 71 punktai). Pirmosios instancijos teismas, nustatęs, kad šis aktas gerokai pakeitė ieškovo teisinę padėtį, paskelbė, kad ieškinys dėl Reglamento Nr. 881/2002 yra priimtinas. Priėmus Reglamentą Nr. 881/2002, ieškovo lėšos iš tikrųjų liko įšaldytos, o jei tas aktas nebūtų priimtas, Reglamentu Nr. 467/2001 nustatytos priemonės nebegaliotų (53 punkte minėto sprendimo *Ayadi prieš Tarybą* 77 punktas). Taigi, remiantis 53 punkte minėtu sprendimu *Ayadi prieš Tarybą*, galima daryti išvadą, kad šioje byloje ieškinys turi būti paskelbtas priimtiniu, nes juo siekiama panaikinti skundžiamus pranešimus apie peržiūrą, kuriais pratęsimos Reglamentais Nr. 2603/2000 ir Nr. 2604/2000 bei Sprendimu 745/2000 nustatytos priemonės. Tačiau minėtu sprendimu niekaip nepagrindžiamas teiginys, kad priėmus aktus, kuriais pratęsimas ankstesniais aktais, šiuo atveju Reglamentais Nr. 2603/2000 ir Nr. 2604/2000 bei Sprendimu 745/2000, nustatytų priemonių galiojimas, būtų galima pradėti iš naujo skaičiuoti terminą pateikti ieškiniui dėl pastarųjų aktų, kurie tapo galutiniais jų neapskundus per EB 230 straipsnio penktojoje pastraipoje nustatytus terminus.

61 Iš to, kas išdėstyta, galima daryti išvadą, kad ieškinys yra priimtinas tik dėl tos dalies, kuria siekiama panaikinti skundžiamus pranešimus apie peržiūrą, ir tiek, kiek jis nukreiptas prieš Komisiją.

Dėl prieštaravimo, susijusio su teisėtumu

Šalių argumentai

- 62 Dublike ieškovė teigia, kad reikalavimus panaikinti Reglamentus Nr. 2603/2000 ir Nr. 2604/2000, Sprendimą 2000/745, pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalį ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalį buvo galima suformuluoti kaip prašymą šias priemones paskelbti neteisėtomis pagal EB 241 straipsnį.
- 63 Triplike Komisija teigia, kad prieštaravimas dėl teisėtumo pagal EB 241 straipsnį, kuris pirmą kartą buvo paminėtas dublike, turi būti atmetas kaip nepriimtinas pagal Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį. Ieškinys būtų grindžiamas išimtinai EB 230 straipsniu.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 64 Reikia pažymėti, kad ieškinyje ieškovė nepareiškė aiškaus prieštaravimo dėl teisėtumo. Tačiau kadangi dublike suformuluotas prieštaravimas dėl teisėtumo yra susijęs su pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalies ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalies teisėtumu, jis turėtų būti vertinamas kaip ieškinyje, kuriame keliamas šių nuostatų teisėtumo klausimas, išdėstyto vienintelio pagrindo trečiosios dalies išplėtimas (šiuo klausimu žr. 2004 m. lapkričio 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Ferriere Nord prieš Komisiją*, T-176/01, Rink. p. II-3931, 136 punktą).

- 65 Beje, ieškinyje nepateikta jokių argumentų dėl Reglamentų Nr. 2603/2000, Nr. 2604/2000 ir Sprendimo 2000/745 teisėtumo. Tokiu atveju prieštaravimas dėl teisėtumo, kiek jis susijęs su minėtų aktų teisėtumu, negali būti laikomas ieškinyje jau pateiktų argumentų išplėtimu. Be to, minėtas prieštaravimas dėl teisėtumo nepagrįstas jokiais teisinėmis ar faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos tuo metu, kai vyko procesas Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalies prasme (2005 m. rugsėjo 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Common Market Fertilizers prieš Komisiją*, T-134/03 ir T-135/03, Rink. p. II-3923, 51 punktas).
- 66 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad prieštaravimas dėl teisėtumo yra priimtinas tik tiek, kiek jis susijęs su pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalimi ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalimi.

Dėl Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytų reikalavimų laikymosi

Šalių argumentai

- 67 Komisija teigia, kad ieškinys yra nepakankamai aiškus ir neatitinka Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkte išdėstytų reikalavimų. Ieškovės teiginys, kuriuo grindžiamas visas ieškinys, t. y. kad pagal PPO susitarimus pasibaigus galiojimui peržiūra turi būti pradėta ne vėliau kaip vieną dieną iki penkerių metų termino pabaigos datos, iš tikrųjų nepagrįstas jokia paaiškinimu. Be to, minėtas teiginys yra susijęs tik su tariamu skundžiamų pranešimų apie peržiūrą neteisėtumu. Ieškinyje nepateikta jokių argumentų dėl Reglamentų Nr. 2603/2000, Nr. 2604/2000 ir Sprendimo 2000/745 teisėtumo.

- 68 Ieškovė atsikerta, jog ieškinyje pateikti jos argumentai yra pakankamai aiškūs, kad Taryba ir Komisija galėtų gintis, o Pirmosios instancijos teismas vykdyti teisėtumo kontrolę (2005 m. vasario 3 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Chiquita Brands ir kt. prieš Komisiją*, T-19/01, Rink. p. II-315).

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 69 Atsižvelgiant į tai, kas buvo konstatuota 61 punkte, teiginį dėl ieškinio aiškumo trūkumo reikėtų nagrinėti tik tiek, kiek jis susijęs su skundžiamų pranešimų apie peržiūrą panaikinimu.
- 70 Reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo statuto 53 straipsnio pirmąją pastraipą Pirmosios instancijos teismo procesui taikomo to paties statuto 21 straipsnio pirmąją pastraipą ir pagal Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c ir d punktus ieškinyje turi būti, be kita ko, nurodytas ginčo dalykas, reikalavimai ir pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka. Šie duomenys turi būti pakankamai aiškūs ir tikslūs, kad atsakovė galėtų pasirengti gynybai, o Pirmosios instancijos teismas – priimti sprendimą, prireikus – be jokios kitos informacijos. Siekiant užtikrinti teisinį saugumą ir gerą teisingumo vykdymą, kad ieškinys būtų priimtinas, reikia, jog esminės jį pagrindžiančios faktinės ir teisinės aplinkybės būtų išdėstytos – kad ir glaustai, tačiau sklandžiai ir suprantamai – pačiame ieškinio tekste (64 punkte minėto sprendimo *Chiquita Brands ir kt. prieš Komisiją* 64 punktą; žr. 2006 m. kovo 8 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Service station Veger prieš Komisiją*, T-238/99, nepaskelbta Rinkinyje, 28 punktą ir ten nurodytą teismų praktiką).

71 Šiuo atveju ieškinytis atitinka nurodytus reikalavimus. Iš tikrųjų jame pakankamai aiškiai nurodytas ginčo dalykas, reikalavimai ir pagrindas, kuriuo jie grindžiami. Nepaisant teiginių dėl Reglamentų Nr. 2603/2000 ir Nr. 2604/2000 bei Sprendimo 2000/745 neteisėtumo, dėl kurių nepakankamumo prieštaravimas dėl teisėtumo iš dalies nepriimtinas (žr. 69 punktą), ieškinyje nurodytos kitos esminės teisinės ir faktinės aplinkybės, kuriomis ieškovė remiasi siekdama įrodyti, kad skundžiami pranešimai apie peržiūrą yra neteisėti.

72 Todėl Procedūros reglamento 44 straipsniu grindžiami Komisijos teiginiai dėl nepriimtimumo turi būti atmesti.

Dėl esmės

73 Vienintelis ieškovės pateiktas pagrindas grindžiamas tuo, kad Reglamentų Nr. 2603/2000, 2604/2000 ir Sprendimo 2000/745 peržiūra pradėta per vėlai. Pagrindą sudaro trys dalys. Pirmoji susijusi su pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalies ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalies, aiškinamų atsižvelgiant į atitinkamas susitarimų dėl antidempingo ir antisubsidijų nuostatas, pažeidimu. Antroji susijusi su teisinio saugumo principo pažeidimu. O trečioji, pateikta papildomai, grindžiama pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalies ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalies neteisėtumu.

Dėl pirmosios dalies, kuri grindžiama pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalies ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalies, aiškinamų atsižvelgiant į atitinkamas susitarimų dėl antidempingo ir antisubsidijų nuostatas, pažeidimu

Šalių argumentai

- ⁷⁴ Ieškovė, pareiškusi, kad Komisijos kompetencija turi būti įgyvendinama laikantis tarptautinės teisės (1992 m. lapkričio 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Poulsen et Diva Navigation*, C-286/90, Rink. p. I-6019, 9 punktą ir 1993 m. lapkričio 24 d. Sprendimo *Mondiet*, C-405/92, Rink. p. I-6133, 12 punktą; 1998 m. liepos 14 d. generalinio advokato M. Léger išvada Teisingumo Teismo byloje *Bettati*, C-341/95, Rink. p. I-4355, I-4358, 33 punktą), pabrėžia, kad remiantis sprendimo *Bettati* 20 punktu Bendrijos aktai turi būti aiškinami kuo labiau atsižvelgiant į tarptautinę teisę, ypač kai tokiais aktais siekiama įgyvendinti būtent Bendrijos sudarytą tarptautinį susitarimą. Pasak ieškovės, kalbama apie vadinamąją „Bettati“ pareigą. Dėl Bendrijos sudarytų tarptautinių susitarimų viršenybės antrinių Bendrijos teisės aktų atžvilgiu pastaruosius reikia aiškinti kuo labiau atsižvelgiant į tuos susitarimus (1996 m. rugsėjo 10 d. Teisingumo teismo sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-61/94, Rink. p. I-3989, 52 punktą).
- ⁷⁵ Todėl, pasak ieškovės, pagrindinių reglamentų dėl antidempingo ir dėl antisubsidijų nuostatos turi būti aiškinamos remiantis susitarimais dėl antidempingo ir antisubsidijų. Beje, Pirmosios instancijos teismas yra aiškiai pripažinęs, kad pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama remiantis susitarimo dėl antidempingo 11 straipsnio 3 dalimi (2001 m. birželio 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Euroalliages prieš Komisiją*, T-188/99, Rink. p. II-1757, 44 punktą; taip pat žr. 2000 m. sausio 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *BEUC prieš Komisiją*, T-256/97, Rink. p. II-101, 66 ir 67 punktus).

- 76 Šiuo atveju pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalyje ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalyje nenustatyta galutinė data, kurią turėtų būti pradėtos peržiūrėti antidempingo ir kompensacinės priemonės. Tačiau kadangi pagrindiniais reglamentais aiškiai siekiama perkelti PPO susitarimus (2003 m. sausio 9 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Petrotub ir Republica prieš Tarybą*, C-76/00 P, Rink. p. I-79, 53–57 punktai), turėtų būti daroma prielaida, kad atitinkamos pagrindinių reglamentų nuostatos turi tokią pačią reikšmę kaip atitinkamos susitarimų dėl antidempingo ir dėl antisubsidijų nuostatos.
- 77 Taigi, remiantis susitarimo dėl antidempingo 11 straipsnio 3 dalimi ir susitarimo dėl antisubsidijų 21 straipsnio 3 dalimi, bet kokia baigiančių galioti priemonių peržiūra turi būti pradėta prieš pasibaigiant penkerių metų laikotarpiui nuo antidempingo ar kompensacinių muitų nustatymo. Šiuo atveju peržiūra turėjo būti pradėta ne vėliau kaip 2005 m. lapkričio 30 dieną. Be to, remiantis susitarimo dėl antidempingo 12 straipsnio 3 dalimi ir susitarimo dėl antisubsidijų 22 straipsnio 7 dalimi, bet koks sprendimas pradėti peržiūrą turėtų būti skelbiamas viešai. Atsižvelgiant į tai, kad skundžiamieji pranešimai apie peržiūrą paskelbti 2005 m. gruodžio 1 d., jie nebuvo paskelbti prieš priemonių, apie kurias juose kalbama, galiojimo pabaigos datą, kaip nustatyta susitarimuose dėl antidempingo ir antisubsidijų. Todėl, pasak ieškovės, skundžiamais pranešimais apie peržiūrą pažeidžiama pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalis ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalis, kurios aiškinamos atsižvelgiant į susitarimo dėl antidempingo 11 straipsnio 3 dalį ir susitarimo dėl antisubsidijų 21 straipsnio 3 dalį. Taigi muitai ir įsipareigojimai, nustatyti Reglamentais Nr. 2603/2000, Nr. 2604/2000 ir Sprendimu 2000/745, baigė galioti 2005 m. gruodžio 1 dieną.
- 78 Dublike ieškovė, remdamasi, be kita ko, Teisingumo Teismo praktika ir ginčų sprendimo organo bei PPO apeliacinio organo ataskaitomis, visų pirma pabrėžia, kad žodžių junginio „iki tos datos“ reikšmė turi būti apibrėžta įvertinus jo bendrą kontekstą ir reikšmę šnekamojoje kalboje, atsižvelgiant į 1994 m. Susitarimų dėl antidempingo ir dėl antisubsidijų sudarymo datą.

79 Tuo metu, kai buvo sudaryti susitarimai dėl antidempingo ir antisubsidijų, bei vėliau išleistuose įvairiuose žodynuose patvirtinama, kad žodžio „data“ pirmoji ir logiška reikšmė laikotarpiu nuo 1994 m. iki šios dienos buvo kalendorinė data.

80 Ši pozicija patvirtinama ir kitose autentiškose versijose (prancūzų ir ispanų kalbomis), į kurias reikėtų atsižvelgti aiškinant PPO susitarimus (2001 m. rugsėjo 13 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Schieving-Nijstad ir kt.*, C-89/99, Rink. p. I-5851). Šiose versijose vartojami žodžiai „date“ ir „fecha“, kurie, atsižvelgiant į šioms terminams prancūzų ir ispanų kalbų žodynų suteikiamą reikšmę, veikiausiai reiškia kalendorinę datą, o ne konkretų momentą laiko atžvilgiu.

81 Grįsdama argumentą, pagal kurį susitarimo dėl antidempingo 11 straipsnio 3 dalyje ir susitarimo dėl antisubsidijų 21 straipsnio 3 dalyje vartojamas žodis „data“ turi būti suprantamas kaip kalendorinė data, ieškovė taip pat remiasi *Court of Appeal (England & Wales)* (Apeliacinis teismas (Anglija ir Velsas), Jungtinė Karalystė) sprendimu byloje *Trow prieš Ind Coope* ((1967) 2 *All England Law Reports* 900).

82 Be to, pati Komisija 2005 m. kovo 2 d. pranešime apie Reglamentuose Nr. 2603/2000 ir Nr. 2604/2000 bei Sprendime 2000/745 nustatytų priemonių galiojimo pabaigą paragino gamintojus raštu pateikti prašymą dėl peržiūros „po šio pranešimo paskelbimo datos, bet ne vėliau kaip prieš tris mėnesius iki toliau pateiktoje lentelėje nurodytos datos“. Tame pranešime nurodyta data veikiausiai buvo 2005 m. gruodžio 1 d. nei konkretus 2005 m. gruodžio 1 d. momentas.

83 Žodžio „data“ pavartojimas kalendorinės datos, o ne konkretaus momento ar taško laiko atžvilgiu reikšme taip pat atitiktų 1971 m. birželio 3 d. Tarybos reglamento (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71, nustatančio terminams, datoms ir laikotarpiams taikytinas taisykles (OL L 124, p. 1), nuostatas, ypač jo 4 straipsnio 2 ir 3 dalis bei 5 straipsnio 2 dalį. Apskritai žodis „data“ Bendrijos teisėje laikomas nuoroda į kalendorinę datą, o ne į konkretų kalendorinės dienos momentą (1973 m. lapkričio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Münch*, 139/73, Rink. p. 1287, 10 punktas; 1994 m. rugsėjo 28 d. Sprendimo *Coloroll Pension Trustees*, C-200/91, Rink. p. I-4389, 48 ir 59 punktai ir 2002 m. birželio 18 d. Sprendimas *Ispanija prieš Komisiją*, C-398/00, Rink. p. I-5643; 2001 m. sausio 19 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Confindustria ir kt. prieš Komisiją*, T-126/00, Rink. p. II-85, 12 ir 14 punktai ir 2002 m. vasario 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Rudolph prieš Tarybą ir Komisiją*, T-187/94, Rink. p. II-367, 65 punktas). Kai aktas dar gali būti priimtas konkrečią kalendorinę datą, atitinkamoje teisės akto nuostatoje vartojamas žodžių junginys „ne vėliau kaip iki <...>“, o junginys „iki <...>“ reikštų, kad reikiamas aktas privalo būti priimtas iki vakarykštės kalendorinės dienos pabaigos (žr. EB 102 straipsnio 2 dalį, EB 116 straipsnio 1–3 dalis ir EB 121 straipsnio 3 ir 4 dalis; taip pat žr. 2006 m. birželio 1 d. Teisingumo Teismo sprendimo *P & O European Ferries (Vizcaya) ir Diputación Foral de Vizcaya prieš Komisiją*, C-442/03 P ir C-471/03 P, Rink. p. I-4845, 28 punktą).

84 Antra, ieškovė pažymi, kad jos pateikiamas žodžio „data“ aiškinimas atitinka susitarimo dėl antidempingo 11 straipsnio 3 dalies ir susitarimo dėl antisubsidijų 21 straipsnio 3 dalies, kuriomis siekiama suteikti išskirtinę galimybę nukrypti nuo bendrosios taisyklės, pagal kurią atitinkamos priemonės baigia galioti ne vėliau kaip po penkerių metų, teisės aktų leidybos kontekstą. Iš tikrųjų Komisija turėtų laikytis griežto metodo aiškindama nuo savo pačios taisyklių nukrypti leidžiančias nuostatas. Ieškovės aiškinimas taip pat atitinka minėtų susitarimų nuostatų dalyką ir tikslą. Peržiūros pradėjimo pasibaigus galiojimui poveikis yra prekybinės gynybos priemonių teisinio poveikio galiojimo, kuris būtų baigęsis po penkerių metų nuo jų priėmimo, jei nebūtų buvusi pradėta peržiūra, pratęsimas. Ieškovė teigia, kad jos pateiktas žodžių junginio „iki šios datos“ aiškinimas sudaro palankias sąlygas teisiniui saugumui ir geram administravimui, nes importuotojai iki antidempingo ar kompensacinių priemonių galiojimo pabaigos žinos, kad realiai priemonės liks galioti, ir jie galės dėl to pakeisti savo veiksmus. Laikantis Komisijos aiškinimo, būtų pakakę pranešimus apie peržiūros pradžią paskelbti 2005 m. gruodžio 1 d. 23 val. 59 min., kad ekonominių operacijų vykdytojai būtų informuoti, jog importuojamiems gaminiams, vežamiems per nacionalines muitines vos po kelių minučių kitą dieną, toliau bus taikomas antidempingo muitas, nors jie tikėjosi, kad antidempingo priemonės baigs galioti pasibaigus penkerių metų laikotarpiui. Susitarimuose dėl antidempingo ir dėl antisubsidijų siekiama išvengti nesusipratimų ir neaiškumo, kuri galėtų sukelti tokia

situacija, reikalaujanti, kad pranešimai apie peržiūros pradžią būtų paskelbti bent jau iki datos, kurią atitinkamos antidempingo priemonės turėtų baigti galioti.

- 85 Trečia, ieškovė per posėdį paaiškino, kad jos pateiktas susitarimo dėl antidempingo 11 straipsnio 3 dalies ir susitarimo dėl antisubsidijų 21 straipsnio 3 dalies aiškinimas patvirtintas 2007 m. balandžio 12 d. PPO apeliacinio organo ataskaitoje, susijusioje su antidempingo priemonių, taikytų Argentinos kilmės vamzdžių gaminiams, naudojamiems naftos telkiniuose, galiojimo pabaigos peržiūra (WT/DS268/AB/RW). Ji remiasi minėtos ataskaitos 163 punktu, kuriame be kita ko pasakyta:

„11 straipsnio 3 (dalyje) nustatyta, kad antidempingo muitas turi būti *panaikintas* „po penkerių metų <...> nuo tos datos, kurią jis buvo nustatytas“, *nebent* būtų nustatyta, „kad tikėtina, jog panaikinus muitą dempingas ir žala išliks arba pasikartos“. Pasak apeliacinio organo, ši nuostata veikia kaip „imperatyvusis reikalavimas, derinamas su išimtimi“ (nuoroda išnašoje puslapio apačioje, daroma į apeliacinio organo ataskaitos dėl priemonių, susijusių su nuo korozijos apdorojamu plienu, galiojimo pabaigos peržiūros 104 punktą). Egzistuoja papildoma pareiga, pagal kurią priemonių galiojimo pabaigos peržiūrą turi *pradėti* už bylą atsakinga institucija savo iniciatyva arba pagal nacionalinės gamybos šakos pateiktą prašymą „iki šios datos“, t. y. iki penktųjų antidempingo muito nustatymo metinių.“

- 86 Komisija teigia, kad pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalyje ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalyje, kurios aiškinamos atitinkamai atsižvelgiant į susitarimo dėl antidempingo 11 straipsnio 3 dalį ir susitarimo dėl antisubsidijų 21 straipsnio 3 dalį, nenustatyta, jog antidempingo ar kompensacinių

priemonių galiojimo pabaigos peržiūra turi būti pradėta ne vėliau kaip atitinkamų priemonių galiojimo pabaigos išvakarėse. Pagal šias nuostatas tik reikalaujama, kad peržiūra būtų pradėta iki paskutinės įprasto su peržiūra susijusių priemonių taikymo laikotarpio dienos vidurnakčio.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

— Pirminės pastabos

⁸⁷ Nusistovėjusioje teismų praktikoje nustatyta, kad, atsižvelgiant į PPO susitarimų pobūdį ir bendrą sistemą, šie aktai iš esmės nėra tarp tų normų, kurių atžvilgiu Bendrijos teismas tikrina Bendrijos institucijų aktų teisėtumą pagal EB 230 straipsnio pirmąją pastraipą (1999 m. lapkričio 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Portugalija prieš Tarybą*, C-149/96, Rink. p. I-8395, 47 punktą ir 76 punkte minėto sprendimo *Petrotub ir Republica prieš Tarybą* 53 punktą).

⁸⁸ Tačiau jeigu Bendrija siekė įgyvendinti priimtą konkretų įsipareigojimą PPO arba tuo atveju, kai Bendrijos akte aiškiai daroma nuoroda į konkrečias PPO susitarimų nuostatas, Bendrijos teismas privalo vykdyti nagrinėjamo Bendrijos teisės akto teisėtumo kontrolę, atsižvelgdamas į PPO taisykles (87 punkte minėto sprendimo *Portugalija prieš Tarybą* 49 punktą; 76 punkte minėto sprendimo *Petrotub ir Republica prieš Tarybą* 54 punktą ir 2007 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Ikea Wholesale*, C-351/04, Rink. p. I-7723, 30 punktą).

89 Šiuo atveju pagrindinio reglamento dėl antidempingo (5 konstatuojamoji dalis) ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų (6 ir 7 konstatuojamosios dalys) preambulėse nustatyta, kad minėtais reglamentais būtent siekiama į Bendrijos teisę kuo tiksliau perkelti naujus ir išsamius susitarimuose dėl antidempingo ir dėl antisubsidijų išdėstytus reikalavimus, tarp kurių visų pirma yra reikalavimai, susiję su antidempingo ir kompensacinių priemonių galiojimo trukme ir peržiūra, kad būtų galima užtikrinti tinkamą ir skaidrų tų reikalavimų įgyvendinimą (šiuo klausimu žr. 76 punkte minėto sprendimo *Petrotub ir Republica prieš Tarybą* 55 punktą ir 75 punkte minėto sprendimo *BEUC prieš Komisiją* 66 punktą).

90 Todėl Bendrija priėmė pagrindinius reglamentus dėl antidempingo ir dėl antisubsidijų, kad įgyvendintų tarptautinius įsipareigojimus, nustatytus susitarimuose dėl antidempingo ir dėl antisubsidijų. Taigi pagrindinio reglamento 11 straipsnio 2 dalimi ji įgyvendino konkrečius įsipareigojimus, nustatytus susitarimo dėl antidempingo 11 straipsnio 3 dalyje, o pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalimi ji įgyvendino konkrečius įsipareigojimus, nustatytus susitarimo dėl antisubsidijų 21 straipsnio 3 dalyje (šiuo klausimu žr. 76 punkte minėto sprendimo *Petrotub ir Republica* prieš Tarybą 56 punktą).

91 Iš to galima spręsti, kad minėtos pagrindinių reglamentų dėl antidempingo ir dėl antisubsidijų nuostatos turi būti aiškinamos kuo labiau atsižvelgiant į atitinkamas susitarimų dėl antidempingo ir dėl antisubsidijų nuostatas (šiuo klausimu žr. 74 punkte minėto sprendimo *Bettati* 20 punktą ir 76 punkte minėto sprendimo *Petrotub ir Republica prieš Tarybą* 57 punktą; 75 punkte minėto Pirmosios instancijos teismo sprendimo *BEUC prieš Komisiją* 67 punktą; 75 punkte minėto sprendimo *Euroalliages prieš Komisiją* 44 punktą ir 2004 m. spalio 28 d. Sprendimo *Shanghai Teraoka Electronic prieš Tarybą*, T-35/01, Rink. p. II-3663, 138 punktą).

— Dėl pagrindinio reglamento 11 straipsnio 2 dalies ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalies aiškinimo atsižvelgiant atitinkamai į susitarimo dėl antidempingo 11 straipsnio 3 dalį ir susitarimo dėl antisubsidijų 21 straipsnio 3 dalį

⁹² Kalbėdama apie šią dalį ieškovė teigia, kad remiantis pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalimi ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalimi, kurios aiškinamos atsižvelgiant atitinkamai į susitarimo dėl antidempingo 11 straipsnio 3 dalį ir susitarimo dėl antisubsidijų 21 straipsnio 3 dalį, skundžiami pranešimai apie peržiūrą buvo priimti pavėluotai.

⁹³ Todėl turi būti konstatuota, pirma, kad pagrindiniuose reglamentuose dėl antidempingo ir dėl antisubsidijų nėra jokios nuostatos, kurioje būtų aiškiai nurodytas galutinis momentas, kai turi būti pradėta antidempingo ar kompensacinių priemonių galiojimo pabaigos peržiūra. Tačiau iš pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalies pirmosios pastraipos ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalies bendros sistemos galima daryti neabejotiną išvadą, kad peržiūra turi būti pradėta ne vėliau kaip iki priemonės, su kuria ji susijusi, galiojimo pabaigos.

⁹⁴ Iš tiesų, pirma, pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalies pirmojoje pastraipoje ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad antidempingo arba kompensacinė priemonė baigia galioti „praėjus penkeriems metams nuo jos įvedimo <...>, jeigu peržiūros metu nebuvo nustatyta, kad priemonei baigus galioti bus labai tikėtina, jog“ dempingas ar subsidijavimas ir žala „tęsis arba pasikartos“, ir, antra, šiose nuostatose nurodyta, kad priemonės lieka galioti, kol bus gauti peržiūros rezultatai. Be to, pagrindinio reglamento dėl antidempingo 18 konstatuojamojoje dalyje ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 22 konstatuojamojoje dalyje nustatyta, kad antidempingo ir antisubsidijų priemonės nustoja galioti po penkerių metų, „nebent peržiūros metu būtų išsiaiškinta, kad jas reikia tęsti“. Pagal pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalį peržiūrimos „galiojančios“

priemonės, kurių galiojimas, jei reikia, „pratęsimas“, o tai reiškia, kad peržiūrą būtinai reikia pradėti iki minėtų priemonių galiojimo pabaigos.

- 95 Antra, reikia išsiaiškinti, ar pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalį aiškinant pagal atitinkamas susitarimų dėl antidempingo ir dėl antisubsidijų nuostatas reikia, kad antidempingo ar kompensacinių priemonių galiojimo pabaigos peržiūra būtų pradėta, kaip teigia ieškovė, ne vėliau kaip vieną dieną iki priemonių, kurių peržiūra atliekama, galiojimo pabaigos.
- 96 Svarbu priminti, kad susitarimo dėl antidempingo 11 straipsnio 3 dalyje ir susitarimo dėl antisubsidijų 21 straipsnio 3 dalyje nustatyta, jog bet koks galutinio antidempingo ir kompensacinio maito „taikymas turi būti nutrauktas ne vėliau kaip po penkerių metų nuo jo įvedimo dienos <...>, jeigu peržiūros metu, kurią institucijos inicijavo iki tos dienos <...>, nenustatoma“, kad panaikinus maitą tikriausiai toliau būtų vykdomas arba vėl atsirastų dempingas ir žala. Tose nuostatose nustatyta, kad „muitas gali galioti, kol gaunamas tokios peržiūros rezultatas“.
- 97 Pirma, šalys sutinka, kad priemonės, apie kurias kalbama skundžiamuose pranešimuose apie peržiūrą, nesant peržiūros turėtų baigti galioti 2005 m. gruodžio 1 d., vidurnaktį. Pasak ieškovės, tokiu atveju peržiūra turėjo būti pradėta „iki šios datos“, taigi vėliausiai 2005 m. lapkričio 30 dieną.
- 98 Reikia pabrėžti, kad susitarimo dėl antidempingo 11 straipsnio 3 dalyje ir susitarimo dėl antisubsidijų 21 straipsnio 3 dalyje nurodytas tik laikotarpis, per kurį peržiūra turi būti „pradėta“. Jose nenustatyta jokia pareiga, susijusi su pranešimo apie peržiūrą skelbimu. Taigi, kai nustatyta dieną apie Komisijos priemonę pranešama *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, galima teigti, kad pačios priemonės buvo imtasi ne vėliau kaip paskelbimo dienos išvakarėse. Kadangi nagrinėjamu atveju skundžiami pranešimai apie peržiūrą buvo paskelbti 2005 m. gruodžio 1 d., Komisija tikrai ne vėliau kaip 2005 m.

lapkričio 30 d. priėmė sprendimą pradėti peržiūrą, taigi bet kuriuo atveju laikydamasi susitarimo dėl antidempingo 11 straipsnio 3 dalyje ir susitarimo dėl antisubsidijų 21 straipsnio 3 dalyje nustatyto termino.

- 99 Antra, darant prielaidą, kad peržiūros pradžios data pagal susitarimo dėl antidempingo 11 straipsnio 3 dalį ir susitarimo dėl antisubsidijų 21 straipsnio 3 dalį yra pranešimų apie peržiūrą paskelbimo data, reikia išnagrinėti, ar ieškovės pateiktas minėtų nuostatų aiškinimas, pagal kurį peržiūra turėtų būti pradėta vėliausiai vieną dieną prieš baigiant galioti peržiūrimoms priemonėms, tikrai grindžiamas minėtų susitarimų nuostatomis (šiuo klausimu žr. 75 punkte minėto sprendimo *BEUC prieš Komisiją* 68 punktą).
- 100 Šiuo atveju reikia priminti, kad tarptautinės teisės sutartis, kaip antai susitarimai dėl antidempingo ir dėl antisubsidijų, pagal 1969 m. gegužės 23 d. Vienos konvencijos dėl tarptautinių sutarčių teisės 31 straipsnio 1 dalį turi būti „aiškinama laikantis geros valios principų, atsižvelgiant į joje vartojamų sąvokų įprastą reikšmę sutarties kontekste ir į sutarties objektą bei jos tikslą“.
- 101 Tokią pačią aiškinimo taisyklę taiko Bendrijos teismas, kai reikia aiškinti Bendrijos teisės akto nuostatą. Taigi Teisingumo Teismas pakartotinai nusprendė, kad aiškinant Bendrijos teisės nuostatą reikia atsižvelgti į jos prasmę, kontekstą ir tikslus (1984 m. vasario 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Kniepf-Melde*, 337/82, Rink. p. 1051, 10 punktas; 1995 m. spalio 17 d. Sprendimo *Leifer ir kt.*, C-83/94, Rink. p. I-3231, 22 punktas ir 1996 m. liepos 30 d. Sprendimo *Bosphorus*, C-84/95, Rink. p. I-3953, 11 punktas).

- 102 Visų pirma būtina konstatuoti, kad, kaip nurodyta žodynuose, kuriais ieškovė remiasi dublike, terminas „data“ turi daug reikšmių, tarp kurių yra „mėnesio diena“ (*New Shorter Oxford Dictionary*, 1993) ir „momentas, kai kažkas turi įvykti“ (*New Shorter Oxford Dictionary*, 1993). Taigi pažodinė termino „data“ reikšmė nebūtinai reiškia kalendorinę dieną, šis terminas taip pat gali būti vartojamas tiksliai laiko momentui nurodyti.
- 103 Kalbant apie susitarimo dėl antidempingo 11 straipsnio 3 dalies ir susitarimo dėl antisubsidijų 21 straipsnio 3 dalies kontekstą ir apie šiomis nuostatomis siekiamus tikslus, visų pirma reikia priminti, kad susitarime dėl bendrojo susitarimo dėl tarifų ir prekybos VI straipsnio įgyvendinimo, kuris priimtas anksčiau nei susitarimas dėl antidempingo, o Bendrijos vardu patvirtintas 1979 m. gruodžio 10 d. Tarybos sprendimu 80/271/EEB dėl daugiašalių susitarimų po 1973–1979 m. prekybos derybų sudarymo (OL L 71, 1980, p. 1), nebuvo nustatytas apibrėžtas antidempingo muitų taikymo laikotarpis. Jo 9 straipsnyje tik nustatyta, kad „antidempingo maitas galioja tam tikrą laikotarpį ir jei jis reikalingas siekiant pašalinti dempingą, dėl kurio atsirado žala“. Bendrijos vardu Sprendimu 80/271 patvirtinto susitarimo dėl bendrojo susitarimo dėl tarifų ir prekybos VI, XVI ir XXIII straipsnių aiškinimo 4 straipsnio 9 dalyje buvo panaši nuostata, susijusi su kompensaciniais maitais.
- 104 Susitarimo dėl antidempingo 11 straipsnio 3 dalies ir susitarimo dėl antisubsidijų 21 straipsnio 3 dalies tikslas yra numatyti automatinį atitinkamų muitų panaikinimą po penkerių metų nuo jų nustatymo, jei nebūtų pradėta peržiūra. Iš tikrųjų, kaip teisingai pažymi Komisija, išlyga, kuria numatoma galimybė esamiems maitams toliau galioti pradėjus susitarimo dėl antidempingo 11 straipsnio 3 dalyje ir susitarimo dėl antisubsidijų 21 straipsnio 3 dalyje nurodytų antidempingo ir kompensacinių priemonių pabaigos peržiūrą, buvo įvesta per Urugvajaus ciklo derybas kompensuojant vadinamosios „automatinio panaikinimo“ išlygos, kuri reiškia, kad antidempingo ir kompensacinės priemonės automatiškai baigia galioti praėjus penkeriems metams nuo jų nustatymo, įvedimą.

- 105 Šiomis aplinkybėmis ir atsižvelgiant į susitarimo dėl antidempingo 11 straipsnio 3 dalimi ir susitarimo dėl antisubsidijų 21 straipsnio 3 dalimi siekiamą tikslą, svarbu, kad peržiūra būtų pradėta ne vėliau, nei automatiškai baigs galioti antidempingo ir kompensacinės priemonės. Šiose nuostatose nustatant galutinę peržiūros pradžios datą daroma nuoroda į atitinkamų muitų galiojimo pabaigos momentą. Peržiūros pradžios momentu peržiūrimi muitai iš tikro dar turi galioti.
- 106 Galima daryti išvadą, kad susitarimo dėl antidempingo 11 straipsnio 3 dalyje ir susitarimo dėl antisubsidijų 21 straipsnio 3 dalyje vartojamas terminas „iki šios datos“ negali būti aiškinamas taip, kad susitariančiosios šalys privalo pradėti antidempingo ar kompensacinių priemonių peržiūrą ne vėliau kaip vieną dieną prieš minėtų priemonių galiojimo pabaigą. Atvirkščiai, atsižvelgiant į tai, kas buvo išdėstyta 102–105 punktuose, susitariančiosios šalies teisės aktai, pagal kuriuos galima pradėti peržiūrą iki paskutinio priemonių, kurios bus peržiūrimos, galiojimo momento, turi būti laikomi atitinkančiais susitarimo dėl antidempingo 11 straipsnio 3 dalį ir susitarimo dėl antisubsidijų 21 straipsnio 3 dalį.
- 107 Argumentas, kurį ieškovė grindžia 2007 m. balandžio 12 d. PPO apeliacinio organo ataskaita, susijusia su antidempingo priemonių, taikytų Argentinos kilmės vamzdžių gaminiams, naudojamiems naftos telkiniuose, galiojimo pabaigos peržiūra (WT/DS268/AB/RW), negali būti priimtas.
- 108 Pirma, minėtoje ataskaitoje nebuvo kalbama apie susitarimo dėl antidempingo 11 straipsnio 3 dalyje vartojamo termino „iki šios datos“ aiškinimą. Pagal minėtos ataskaitos 160 punktą iškeltas klausimas iš tikrųjų buvo susijęs su „dempingo tikimybės nustatymu siekiant įgyvendinti (ginčų sprendimo organo) rekomendacijas ir sprendimus“.

- 109 Antra, kadangi 163 punkte, be kita ko, pasakyta, kad peržiūra turi būti pradėta „iki šios datos, t. y. iki penktųjų antidempingo maito nustatymo metinių“, reikia pabrėžti, kad ši ištrauka yra tik vieno kitos apeliacinio organo ataskaitos punkto parafrazė, į kurią daroma nuoroda išnašoje puslapio apačioje, t. y. 2004 m. sausio 9 d. apeliacinio organo ataskaitos, susijusios su antidempingo maitų, taikytų Japonijos kilmės plokštiesiems plieno su prieš koroziją apdirbtu karbonitu gaminiams, galiojimo pabaigos peržiūra (WT/DS244/AB/R), 104 punkto, kuriame nurodyta, kad „peržiūra turi būti pradėta iki penkerių metų laikotarpio nuo maito nustatymo datos pabaigos“. Šiame punkte niekaip nenurodyta, kad peržiūra turi būti pradėta ne vėliau kaip prieš vieną dieną iki galiojančių priemonių galiojimo pabaigos. Atvirkščiai, remiantis būtinybe pradėti peržiūrą iki penkerių metų laikotarpio nuo maito nustatymo datos pabaigos, jame patvirtinama, kad susitariančiosios šalies teisės aktai, pagal kuriuos galima pradėti peržiūrą iki paskutinio priemonių, kurios bus peržiūrimos, galiojimo momento, turi būti laikomi atitinkančiais susitarimo dėl antidempingo 11 straipsnio 3 dalį ir susitarimo dėl antisubsidijų 21 straipsnio 3 dalį.
- 110 Iš to, kas išdėstyta, galima daryti išvadą, kad peržiūra, kuri buvo pradėta iki paskutinės įprasto priemonių galiojimo laikotarpio pabaigos dienos vidurnakčio, turi būti laikoma atitinkančia susitarimo dėl antidempingo 11 straipsnio 3 dalį ir susitarimo dėl antisubsidijų 21 straipsnio 3 dalį.
- 111 Atsižvelgiant į tai, kad šiuo atveju neginčijama, jog peržiūrimi antidempingo ir kompensaciniai maitai nesant šios peržiūros turėtų baigti galioti 2005 m. gruodžio 1 d. vidurnaktį, reikia konstatuoti, kad peržiūra, apie kurią suinteresuotosios šalys buvo informuotos 2005 m. gruodžio 1 d. Oficialiajame leidinyje paskelbus skundžiamus pranešimus apie peržiūrą, buvo pradėta per jai pradėti skirtą laikotarpį, nustatytą pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalies pirmojoje pastraipoje ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalyje, aiškinamų atsižvelgiant atitinkamai į susitarimo dėl antidempingo 11 straipsnio 3 dalį ir susitarimo dėl antisubsidijų 21 straipsnio 3 dalį.

- 112 Šios išvados negali paneigti ieškovės argumentas, kad peržiūra turi būti pradėta ne vėliau kaip dieną prieš atitinkamų priemonių galiojimo pabaigą dėl priežasčių, susijusių su teisiniu saugumu ir geru administravimu.
- 113 Reikia priminti, kad remiantis nusistovėjusia teismo praktika teisinio saugumo principas yra vienas pagrindinių Bendrijos teisės principų, pagal kurį, be kita ko, reikalaujama, kad teisės aktai būtų aiškūs ir tikslūs tam, jog teisės subjektai galėtų aiškiai žinoti savo teises bei pareigas ir atitinkamai jomis remtis (1996 m. vasario 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Van Es Douane Agenten*, C-143/93, Rink. p. I-431, 27 punktas ir 2005 m. balandžio 14 d. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-110/03, Rink. p. I-2801, 30 punktas).
- 114 Taigi remiantis pirmiau išdėstyta analize galima daryti išvadą, kad pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalies pirmojoje pastraipoje ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalyje, net šias nuostatas aiškinant atsižvelgiant atitinkamai į susitarimo dėl antidempingo 11 straipsnio 3 dalį ir susitarimo dėl antisubsidijų 21 straipsnio 3 dalį, aiškiai ir tiksliai pasakyta, kad antidempingo ir kompensacinių muitų peržiūra turi būti pradėta iki šių muitų galiojimo pabaigos.
- 115 Be to, ieškovė nepateikia jokie konkretaus argumento pagrįsti teiginiui, kad siekiant laikytis teisinio saugumo principo pranešimą apie peržiūrą reikia skelbti ne vėliau kaip vieną dieną iki peržiūrų priemonių galiojimo laikotarpio pabaigos. Ji taip pat neįrodė ir net neteigė, kad 2005 m. lapkričio 30 d. ji pardavė į Bendriją skirtas eksportuoti prekes, nes, susipažinusi su tos dienos Oficialiuoju leidiniu, manė, jog peržiūros priemonės baigs galioti 2005 m. gruodžio 1 d. vidurnaktį.
- 116 Taigi teisinio saugumo principo pažeidimu grindžiamas argumentas turi būti atmestas.

- 117 Galiausiai, kalbant apie gero administravimo principu grindžiamą argumentą, reikia pasakyti, kad kai Bendrijos institucijai yra skirtas laikotarpis tam tikram veiksmui atlikti, ji nepažeidžia gero administravimo principo, jei tą veiksmą atlieka paskutę jai nustatyto laikotarpio dieną.
- 118 Taigi šiuo atveju skundžiami pranešimai apie peržiūrą buvo paskelbti paskutinę laikotarpio dieną, nustatytą pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalies pirmojoje pastraipoje ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalyje, aiškinamų atsižvelgiant atitinkamai į susitarimo dėl antidempingo 11 straipsnio 3 dalį ir susitarimo dėl antisubsidijų 21 straipsnio 3 dalį (žr. šio sprendimo 110 ir 111 punktus). Taigi Komisijos negalima apkaltinti pažeidus gero administravimo principą.
- 119 Iš to, kas išdėstyta, galima daryti išvadą, kad pirmojo argumento pirma dalis yra nepagrįsta.

Dėl antrosios dalies, grindžiamos teisinio saugumo principo pažeidimu

Šalių argumentai

- 120 Ieškovė primena, kad pagal teisinio saugumo principą reikalaujama, jog tuo atveju, kai Bendrijos teisės aktais asmenims nustatytos pareigos yra išdėstytos nevienareikšmiškai, visos dviprasmybės turi būti išspręstos asmens naudai (1981 m. liepos 9 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Gondrand*, 169/80, Rink. p. 1931, 17 punktą; 1989 m. vasario 22 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją ir Jungtinę Karalystę*, 92/87 ir 93/87, Rink. p. 405, 22 punktą ir 113 punkte minėto sprendimo *Van Es Douane Agenten* 27 punktą). Šis teisinio saugumo reikalavimas ypač griežtai taikomas, kad suinteresuotieji asmenys galėtų tikslai žinoti jiems nustatytų pareigų apimtį, kai kalbama apie finansinių

pasekmių galintį sukelti teisės aktą (žr. 1997 m. sausio 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Opel Austria prieš Tarybą*, T-115/94, Rink. p. II-39, 124 punktą ir ten nurodytą teismo praktiką).

¹²¹ Ieškovė mano, kad pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalis ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalis, kurios aiškinamos atsižvelgiant į atitinkamas susitarimų dėl antidempingo ir dėl antisubsidijų nuostatas, yra nedviprasmiškos. Tačiau jei Pirmosios instancijos teismas nuspręstų, kad pagrindinių reglamentų dėl antidempingo ir dėl antisubsidijų atitinkamų nuostatų taikymas yra dviprasmiškas ar neaiškus, reiktų, pasak ieškovės, remiantis bendroju teisinio saugumo principu, šį dviprasmiškumą ar neaiškumą spręsti tas nuostatas aiškinant kuo palankiau ieškovei (šiuo klausimu žr. 76 punkte minėto Teisingumo Teismo sprendimo *Petrotub ir Republica prieš Tarybą*, 56–60 punktus ir 2003 m. rugsėjo 23 d. Sprendimo *BGL, C-78/01*, Rink. p. I-9543 71 ir 72 punktus).

¹²² Pasak ieškovės, galima daryti išvadą, kad šioje byloje galutinė data peržiūrai pradėti buvo 2005 m. lapkričio 30 diena. Taigi 2005 m. gruodžio 1 d. paskelbti skundžiami pranešimai apie peržiūrą yra neteisėti.

¹²³ Komisija atsako, kad pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalyje ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalyje nėra jokios dviprasmybės, kuri turėtų būti aiškinama ieškovės naudai.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- ¹²⁴ Remiantis nagrinėjant pirmąją dalį atlikta analize, galima daryti išvadą, kad iš pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalies ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalies aiškiai matyti, jog antidempingo ir kompensacinių muitų peržiūra gali būti pradėta iki šių muitų galiojimo laikotarpio pabaigos. Toks pats rezultatas gaunamas šias nuostatas aiškinant atsižvelgus į susitarimo dėl antidempingo 11 straipsnio 3 dalį ir susitarimo dėl antisubsidijų 21 straipsnio 3 dalį.
- ¹²⁵ Esant tokioms aplinkybėms, antroji dalis taip pat negali būti priimta.

Dėl trečiosios dalies, grindžiamos pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalies ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalies neteisėtumu

Šalių argumentai

- ¹²⁶ Ieškovė nurodo 1991 m. gegužės 7 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Nakajima prieš Tarybą* (C-69/89, Rink. p. I-2069), kuriuo remiantis galima teigti, kad Bendrijos teismas tikrina pagrindinių reglamentų dėl antidempingo ir dėl antisubsidijų teisėtumą susitarimų dėl antidempingo ir antisubsidijų nuostatų atžvilgiu, o Bendrija, priimdama

pagrindinius reglamentus dėl antidempingo ir dėl subsidijų, įgyvendina priimtą konkrečią pareigą PPO (76 punkte minėto Teisingumo Teismo sprendimo *Petrotub ir Republica prieš Tarybą* 53–57 punktai ir 2005 m. kovo 1 d. Sprendimo *Van Parys*, C-377/02, Rink. p. I-1465, 39 ir 40 punktai; 91 punkte minėto sprendimo *Shanghai Teraoka Electronic prieš Tarybą* 138 punktas). Šiuo atžvilgiu ieškovė remiasi vadinamąja „Nakajima“ pareiga.

127 Ieškovė mano, kad iš susitarimų dėl antidempingo ir dėl subsidijų matyti, jog bet kokia baigiančių galioti antidempingo ir kompensacinių priemonių peržiūra turi būti pradėta „iki tos datos“, t. y. anksčiau nei galiojimo pabaigos data, o ne tam tikrą galiojimo pabaigos dienos valandą. 2006 m. vasario 3 d. laiške apsiribodama patvirtinimu, kad šiuo atveju aptariamų priemonių galiojimo pabaigos data ir peržiūros pradžios data yra ta pati, Komisija šiuo atžvilgiu neteisingai taikė PPO susitarimus.

128 Net jei pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalis ir pagrindinio reglamento dėl subsidijų 18 straipsnio 1 dalis negalėtų būti aiškinamos remiantis atitinkamomis susitarimų dėl antidempingo ir dėl subsidijų nuostatomis ir paprastai reikėtų vadovautis 2006 m. kovo 3 d. laiške Komisijos pasiūlytu pagrindinių reglamentų aiškinimu, o tai ieškovė ir ginčija, reikėtų konstatuoti, kad pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalis ir pagrindinio reglamento dėl subsidijų 18 straipsnio 1 dalis yra neteisėtos dėl prieštaravimo atitinkamoms susitarimų dėl antidempingo ir dėl subsidijų nuostatomis.

129 Dublike ieškovė pabrėžia, kad „Nakajima“ pareiga yra susijusi ne tik su pareiga Bendrijos teise aiškinti remiantis PPO susitarimais. Iš tikrųjų Pirmosios instancijos

teismas yra kelis kartus nusprendęs, kad Bendrijos priemonių teisėtumą galima tikrinti remiantis PPO susitarimais (75 punkte minėto sprendimo *Euroalliances prieš Komisiją* 57 punktas ir 68 punkte minėto sprendimo *Chiquita Brands ir kt. prieš Komisiją* 117–126 punktai).

- 130 Komisija teigia, kad Teisingumo Teismo atliekama Bendrijos teisės akto dėl antidempingo teisėtumo kontrolė PPO reikalavimų atžvilgiu yra grindžiama, „kiek įmanoma“, nuoseklaus aiškinimo principu (76 punkte minėto sprendimo *Petrotube ir Republica* 57 punktas). Taigi nėra jokio skirtumo tarp to, ką ieškovė vadina *Bettati* pareiga ir *Nakajima* pareiga. Šiuo atveju, jei atitinkamos pagrindinių reglamentų dėl antidempingo ir dėl antisubsidijų nuostatos nebūtų aiškinamos remiantis susitarimais dėl antidempingo ir dėl antisubsidijų, ieškovė negalėtų remtis Bendrijos teisės ir PPO reikalavimų prieštaravimu kaip pagrindu šioms nuostatoms panaikinti.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 131 Remiantis nagrinėjant pirmąją dalį atlikta analize galima daryti išvadą, kad skundžiami pranešimai apie peržiūrą, paskelbti priemonių, apie kurias juose kalbama, galiojimo dieną, atitinka pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalį ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalį, aiškinamų atsizvelgiant atitinkamai į susitarimo dėl antidempingo 11 straipsnio 3 dalį ir susitarimo dėl antisubsidijų 21 straipsnio 3 dalį.

132 Ši dalis, kuri pateikiama kaip prieštaravimas dėl teisėtumo, negali būti priimta. Ji yra grindžiama šioje byloje nepatvirtinta prielaida, kad pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalis ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalis nebuvo aiškinamos remiantis atitinkamomis susitarimų dėl antidempingo ir dėl antisubsidijų nuostatomis.

133 Taigi trečioji dalis taip pat nepagrįsta.

134 Atsižvelgiant į visus pateiktus argumentus, ieškinys turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

135 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti išlaidas pagal Tarybos ir Komisijos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (aštuntoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Priteisti iš *Reliance Industries Ltd* bylinėjimosi išlaidas.**

Martins Ribeiro

Wahl

Dittrich

Paskelbta 2008 m. rugsėjo 24 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

E. Coulon

M. E. Martins Ribeiro

Turinys

Teisinis pagrindas	II - 2406
Pasaulio prekybos organizacijos susitarimai dėl antidempingo ir dėl antisubsidijų	II - 2406
Pagrindinis reglamentas dėl antidempingo	II - 2408
Pagrindinis reglamentas dėl antisubsidijų	II - 2409
Ginčo aplinkybės	II - 2412
Procesas ir šalių reikalavimai	II - 2415
Dėl priimtumo	II - 2417
Dėl reikalavimo panaikinti skundžiamus pranešimus apie peržiūrą ir dėl jų ryšio su Taryba	II - 24167
Šalių argumentai	II - 2417
Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 2418
— Dėl ieškovės suinteresuotumo pareikšti ieškinį	II - 2418
— Dėl ieškovės teisės teikti ieškinį	II - 2421
— Dėl su Taryba susijusių reikalavimų priimtumo	II - 2422
Dėl ieškinio priimtumo, kiek jis susijęs su Reglamentų Nr. 2603/2000 ir Nr. 2604/2000, Sprendimo 2000/745 bei pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalies ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalies panaikinimu	II - 2423
Šalių argumentai	II - 2423
Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 2424
Dėl prieštaravimo, susijusio su teisėtumu	II - 2427
Šalių argumentai	II - 2427
Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 2427
Dėl Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytų reikalavimų laikymosi	II - 2428
II - 2452	

Šalių argumentai	II - 2428
Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 2429
Dėl esmės	II - 2430
Dėl pirmosios dalies, kuri grindžiama pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalies ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalies, aiškinamų atsižvelgiant į atitinkamas susitarimų dėl antidempingo ir antisubsidijų nuostatas, pažeidimu	II - 2431
Šalių argumentai	II - 2431
Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 2436
— Pirminės pastabos	II - 2436
— Dėl pagrindinio reglamento 11 straipsnio 2 dalies ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalies aiškinimo atsižvelgiant atitinkamai į susitarimo dėl antidempingo 11 straipsnio 3 dalį ir susitarimo dėl antisubsidijų 21 straipsnio 3 dalį	II - 2438
Dėl antrosios dalies, grindžiamos teisinio saugumo principo pažeidimu	II - 2445
Šalių argumentai	II - 2445
Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 2447
Dėl trečiosios dalies, grindžiamos pagrindinio reglamento dėl antidempingo 11 straipsnio 2 dalies ir pagrindinio reglamento dėl antisubsidijų 18 straipsnio 1 dalies neteisėtumu	II - 2447
Šalių argumentai	II - 2447
Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 2449
Dėl bylinėjimosi išlaidų	II - 2450